

6. HODNOCENÍ ŽÁKŮ

Klasifikace žáků se řídí příslušnými legislativními opatřeními platnými v České republice a níže uvedenými ustanoveními.

A/ Obecná ustanovení

1. Hodnocením rozumíme plánovitý a řízený proces získávání podkladů o výkonech žáka v daném předmětu a na ně navazující zaměřené a analytické posuzování úrovně těchto výkonů podle dopředu daných kritérií. Hodnocení výsledků vzdělávání žáků vychází z posouzení míry dosažení výstupů pro jednotlivé předměty školního vzdělávacího programu. Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků a doporučení školského poradenského zařízení.

2. Cíle hodnocení

Z hlediska učitele:

- průběžná kontrola plnění výukových cílů, včetně případné formativní, (zpětnovazební hodnocení)
- zjišťování úrovně žákova výkonu (vědomostní, dovedností, postojů) dosažené za sledované období a klasifikace
- tvorba podkladů pro informování vnějších autorit o prospěchu a dosažených kompetencích žáka.

Z hlediska žáka:

- poskytnutí zpětné vazby o pokroku v plnění zamyšlených výukových cílů (pomoc při odkrývání silných a slabých stránek)
- porovnání dosaženého výkonu (vědomosti, dovednosti, postojů) s výkonem očekávaným, který je vymezen jako norma nebo kritérium
- vytvoření modelu pro nácvik a zvládnutí hodnocení vlastního výkonu či výkonu spolužáka.

3. Předpoklady objektivního hodnocení

Učitel promyslí a vždy dopředu (při plánování výuky, před každou hodnotící činností) oznámí:

- a, výukové cíle (co se mají žáci naučit), resp. kompetence, které mají žáci získat;
- b, požadovanou úroveň výkonů v návaznosti na cíle (co bude hodnoceno);
- c, kritéria či normy hodnocení, požadavky pro klasifikaci v daném předmětu (motivační známky, stěžejní známky).

Cíle, které má žák dosahovat, jsou stanoveny ve ŠVP.

Učitel vytváří žákům podmínky pro podání přiměřeného výkonu. Při tvorbě zkuškových materiálů vychází učitel ze zásady, že i průměrně nadaný, ale pracovitý žák má možnost dosáhnout velmi dobrého výsledku.

Zjišťování výkonů pro následné hodnocení se provádí zásadně v době vyučování. Mimo vyučování lze provádět pouze kontrolní písemné práce v náhradním termínu nebo komisionální zkoušky opravné či jiné.

Učitel žáky motivuje a systematicky zapojuje do hodnocení a sebehodnocení.

Učitel působí jako vzor a metodik, vysvětluje žákům postup a důvody svého hodnocení.

Učitel nechává žáky hodnotit výkony spolužáků i sebe sama podle dopředu daných kritérií, vždy trvá na příslušném zdůvodnění.

Součástí sebehodnocení (i hodnocení spolužáků) je umění odhalit chybu (kontrola práce, opravování), umění posoudit chybu (závažnost chyby, příčiny) a umění najít cestu k nápravě (východisko).

Žák je na začátku školního roku seznámen s pravidly hodnocení.

4. Požadavky na hodnocení

- kultivovanost a pozitivní atmosféra
- konstruktivnost (přínos pro žáka i učitele)
- promyšlenost a efektivnost
- zohlednění, které vyplývají z doporučení pedagogicko-psychologických poraden a pedagogických center
- jasnost, srozumitelnost a včasnost komunikace ve všech fázích hodnocení (od stanovení požadavků až po oznamování zjištěných výsledků)
- systematickosti (pravidelnost)

5. Práva rodičů

Rodiče mají právo:

- být seznámeni s obecnými pravidly hodnocení žáků i konkrétními zásadami hodnocení v daném předmětu
- být seznámeni s průběžným hodnocením výkonů žáka a jeho klasifikací
- nahlédnout do archivovaných materiálů týkajících se hodnocení výkonů žáka v příslušném klasifikačním období
- požádat o termín konzultace vyučujícího daného předmětu, třídního učitele, výchovného poradce, zástupce ředitele či ředitele školy
- podat informace podstatné pro hodnocení výkonů či chování žáka na začátku klasifikačního období nebo v jeho průběhu vždy ihned poté, co došlo k podstatné události, která může ovlivnit výkony a jejich následné hodnocení.

Vzhledem k výše uvedeným právům rodičů má učitel právo nepřihlížet k intervenci rodičů, která by se konala až před závěrečnou klasifikací a omezovala by objektivitu hodnocení za celé sledované období.

Má-li zákonný zástupce pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka, které se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti.

B/ Získávání podkladů pro hodnocení – metody zjišťování výkonů žáka

1. Průběžné sledování výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování, včetně zpracování domácích úkolů

Učitel zjišťuje úroveň schopností – zpracovat novou učební látku, porozumět vyučovacím postupům, správně zařadit a použít zpracované. Zohledňují se výkony žáků ve všech formách práce. (samostatné, párové, skupinové). U domácích úkolů se zjišťuje kromě výše uvedených schopností též systematicčnost a pečlivost jejich zpracování.

2. Průběžné sledování aktivity, pozornosti, úsilí a pečlivosti žáka v hodině

Učitel zjišťuje úroveň spolupráce žáka ve vyučování, jeho zájem prokázat svůj výkon a úroveň takto prokázaného výkonu, úsilí, pečlivost a úroveň plnění konkrétních dílčích cílů, resp. úkolů v dané hodině.

Pro běžné sledování žáka uvedené pod body I. a II. lze použít kromě metody pozorování zejména orientační zkoušení (otázka – odpověď), zadání konkrétního, časově nenáročného úkolu, krátkého písemného zkoušení (tzv. „desetiminutovky“) atd.

3. Ústní zkoušení za účelem sumativního hodnocení

Učitel zjišťuje úroveň žákových znalostí a úroveň jeho schopnosti použít znalosti (při řešení úkolů a problémů), kterou žák prokazuje v komunikaci s učitelem, případně se spolužáky, nejlépe metodou dialogu.

Pro ústní zkoušení platí: Učitel oznámí žákovi cíl a téma zkoušení a hodnotící kritéria. Pokud se žák v průběhu zkoušky dopustí chyby, která má podstatný vliv na řešení úkolu, učitel ho na chybu upozorní. Ústní zkouška včetně hodnocení trvá maximálně 10 minut na I. stupni, na II. stupni 15 minut. Doporučuje se, aby žák podle charakteru předmětu byl zkoušen i ústně.

4. Písemné zkoušení za účelem sumativního hodnocení

Učitel zjišťuje úroveň žákových znalostí a úroveň jeho schopnosti je použít (při řešení úkolů či problémů), kterou žák prokazuje samostatně v písemném projevu.

a, kontrolní písemné práce

- čtvrtletní písemná práce z českého jazyka, matematiky
- z ostatních předmětů vždy po probrání většího celku učiva

Kontrolní písemné práce se píše v trvání maximálně jedné vyučovací hodiny. Učitel oznámí cíl zkoušky, rozsah látky, která bude zkoušena, optimálně 1 týden dopředu,

včetně hodnotících kritérií. Pokud se rozsah látky týká učiva probraného za pololetí či delší období, určí vyučující vybrané základní učivo.

Pokud žák zmešká termín kontrolní práce, vyučující zváží okolnosti poskytnutí náhradního termínu písemné zkoušky.

Žáci mohou psát v jednom dni pouze jednu čtvrtletní písemnou práci. V ostatních vyučovacích hodinách lze psát navíc jednu práci středního rozsahu.

b, písemné práce středního rozsahu

Tyto práce se většinou píší na závěr tematického celku nebo lekce, zpravidla za období kratší než čtvrtletí. Písemná zkouška středního rozsahu trvá 15 – 30 minut.

Učitel oznámí cíl zkoušky, obsah a hodnotící kritéria dopředu. Pokud žák zmešká termín této písemné práce, vyučující zváží okolnosti poskytnutí náhradního termínu písemné zkoušky.

Pro písemné práce uvedené pod písmeny a) a b) platí:

Tyto písemné práce se neprovádí první den po prázdninách, které trvaly minimálně 7 dní na sebe navazujících.

c) ostatní písemné zkoušky

Vyučující není povinen tyto písemné zkoušky oznámit dopředu. Žák však musí být seznámen s cílem této zkoušky i s hodnotícími kritérii. Počet ostatních písemných zkoušek se řídí potřebami učitele a žáků v konkrétní situaci. Trvá-li písemná zkouška déle jak 15 minut (u diktátu v českém jazyce 20 minut), řídí se pravidly pro písemnou zkoušku středního rozsahu.

5. Rozbor výsledků činnosti (výrobky, projekty, referáty, deníky, laboratorní práce)

Učitel zjišťuje zejména úroveň dosažených kompetencí a použití získaných znalostí a dovedností, což žák prokazuje samostatnou (případně párovou či skupinovou) dlouhodobější prací na konkrétním úkolu a předložením výsledku práce ve vyučování, případně s ústní či jinou prezentací.

Pro rozbor výsledků činnosti platí:

Učitel dopředu oznámí cíl, obsah a hodnotící kritéria. Projekty či seminární práce se odevzdávají v písemné formě v termínu stanoveném vyučujícím. Vyučující příslušného předmětu rovněž stanoví způsob prezentace či případné obhajoby práce.

Klasifikace – žák je seznámen předem o jakou jde známku

- a) motivační známka
- b) rovnocenná známka
- c) jiné hodnocení (slovní, obrázkové)

C/ Posuzování výkonů, formy hodnocení, zápis klasifikace, stanovení souhrnné známky

Základní formou sumárního hodnocení je klasifikace. Obecná kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou uvedena v Kritériích hodnocení. Učitel klasifikaci doplňuje promyšleným slovním hodnocením, v němž uplatňuje osobní přístup k žákovi. Oznamuje žákovi přednosti a nedostatky jeho výkonu tak, aby podpořil sebedůvěru žáka a motivoval ho k dalšímu studiu. Vedle klasifikace je možné vést i alternativní způsob hodnocení, ten však musí být jednoznačně převoditelný na klasifikaci.

Zápis klasifikace je prováděn průběžně v elektronické žákovské knížce. Frekvence je v kompetenci vyučujícího tak, aby získal dostatek podkladů pro pololetní klasifikaci. Zápis klasifikace v žákovské knížce musí obsahovat datum hodnocení, kritérium hodnocení (stručné a srozumitelné vyjádření toho, co bylo klasifikováno) a stupeň klasifikace. V odůvodněných případech je možné v žákovské knížce používat při zápisu průběžné klasifikace i doplňková znaménka vyjadřující vyšší kvalitu známky (např. hvězdička, podtržení), a to pouze u žáků 1. – 3. ročníku.

Pravidla hodnocení v průběhu distanční výuky

Pravidla a podklady pro hodnocení žáků uvedené ve školním řádu a schválená Školskou radou, která nelze pro svou povahu uplatnit při distanční výuce, se nepoužijí.

Hlavním cílem hodnocení je podpora učení žáků.

Při hodnocení bude zohledněna aktivní účast na distanční výuce (je důležité oddělit možnosti žáka a jeho závislost na součinnosti jeho rodinného zázemí, za které nelze žáka činit zodpovědným).

U zadávaných úkolů je třeba ověřit správné pochopení, při vypracování se hodnotí:

- užívání správných postupů, správné používání pomůcek, míra splnění, případná ochota opravit a doplnit připomínkované nedostatky nebo úkol zopakovat

Přednostně bude využíváno formativní hodnocení, jehož cílem je podávat žákovi užitečnou informaci o aktuálním stavu vědomostí a dovedností žáka ve snaze zlepšit jeho učení.

Souhrnnou známku na závěr klasifikačního období stanovuje učitel příslušného předmětu na základě rozsahu a stupně obtížnosti jednotlivých zjištěných výkonů žáka a jejich významu. Vyučuje-li danému předmětu více vyučujících, stanovují souhrnnou známku všichni vyučující po vzájemné dohodě.

Žák má právo být seznámen s navrhovanou souhrnnou známku nejpozději dva dny před pedagogickou radou.

Učitel je povinen klasifikaci objektivně zdůvodnit a zhodnotit práci žáka v jednotlivých oblastech.

D/ Kritéria hodnocení a specifická pravidla hodnocení v jednotlivých předmětech

Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace:

Výborný – žák dokáže zcela samostatně hovořit na dané téma, spojuje logicky a návazně fakta, hovoří bez návodných otázek, nedělá žádné věcné chyby, tvořivě aplikuje poznatky na praktických případech, reaguje pohotově na podněty, dovede skloubit znalosti z jiných oborů.

Chvalitebný – žák dokáže samostatně hovořit na dané téma, občas je potřeba položit otázku, na kterou pohotově a správně odpovídá, nedělá věcné chyby, reaguje na podněty, ale je méně pohotový a obratný. Dovede skloubit poznatky z jiných oborů.

Dobrý – žák zvládá obsahově dobře učivo, jeho ústní projev je méně samostatný a vyžaduje spolupráci s učitelem. Na návodné otázky odpovídá dobře, může se dopustit menších nepřesností. Prokáže, že probranému učivu porozuměl.

Dostatečný – žák nehovoří samostatně, je třeba intenzivní spolupráce s učitelem, na návodné otázky odpovídá nepřesně, dělá věcné chyby, neprokáže, že učivo obsahově zvládnul. Nedovede spojit poznatky a vědomosti z jiných oborů do logického celku.

Nedostatečný – žák není připraven, nezvládl probraný celek, nereaguje na návodné otázky, dělá závažné chyby v úsudku i ve vyjadřování.

Klasifikace předmětů s převahou praktického zaměření (praktické činnosti):

- hodnotí se osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí správných a účelných způsobů práce
- dále se hodnotí aktivita, samostatnost a tvořivost v praktických činnostech
- hodnotí se také dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, vlastní organizace práce

Klasifikace předmětů výchovného zaměření (hudební výchova, výtvarná výchova, občanská výchova, estetická výchova...):

- klade se důraz na stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu
- klade se důraz na osvojení potřebných vědomostí, dovedností zkušeností a jejich tvořivou aplikaci
- klade se důraz na kvalitu projevu
- hodnotí se vztah žáka k činnostem a jeho zájem o ně
- klade se důraz na estetické vnímání

Klasifikace tělesné výchovy:

- hodnotí se snaha o zvládnutí požadovaného úkonu
- dále se hodnotí vztah žáka k prováděným činnostem a jeho zájem o ně
- hodnotí se výkonnost
- klade se důraz na dodržení bezpečnosti

Závěrečná ustanovení k hodnocení a klasifikaci žáků

- tato pravidla jsou závazná pro všechny pedagogické pracovníky školy a pro všechny žáky. Třídní učitel je povinen seznámit žáky s pravidly hodnocení

- dodržování pravidel hodnocení je kontrolováno ředitelkou školy, zástupcem ředitelky (při hospitační činnosti, při rozhovorech s učiteli, na jednáních pedagogické rady a rozbořem pedagogické dokumentace)
- v odůvodněném případě může ředitelka školy udělit výjimku z těchto pravidel
- tato pravidla byla přijata po předchozím projednání pedagogickou radou a Radou školy při Základní škole a Mateřské škole T. G. Masaryka

Hodnocení – pochvaly:

- pochvala do žákovské knížky - práce pro třídu, vzorné chování, aktivita v hodinách
- pochvalné listy – práce pro školu, sběr papíru, pomoc spolužákům
- pochvala na vysvědčení – reprezentace školy, příkladná práce, hrdinský čin

E/ Kázeňská opatření

Sankční řád

1) Méně závažné kázeňské přestupky:

- napomenutí třídního učitele
- třídní důtka
- ředitelská důtka

Jedná se zejména o:

- pozdní příchody
- zapomínání pomůcek a žákovské knížky
- neplnění školních povinností

2) Závažné kázeňské přestupky:

- třídní důtka
- ředitelská důtka

Jedná se zejména o:

- ničení majetku školy nebo majetku spolužáka
- slovní napadení učitele
- nedovolený odchod ze školy

3) Hrubé porušení kázně (odrazí se v klasifikaci):

Jedná se zejména o:

- hrubé (slovní či fyzické) napadení učitele nebo spolužáka
- opakované závažné porušení školního řádu

V případě závažného zaviněného porušení povinností stanovených školským zákonem nebo školním řádem může ředitel školy rozhodnout o podmíněném vyloučení nebo o

vyločení žáka ze školy nebo školského zařízení. V případě zvláště závažného zaviněného porušení povinností stanovených školským zákonem ředitel rozhodne vždy o vyloučení žáka ze školy nebo školského zařízení (ze školy lze podmíněně vyloučit nebo vyloučit žáka pouze v případě, že splnil povinnou školní docházku).

Zvláště hrubé opakované slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči zaměstnancům školy nebo školského zařízení nebo vůči ostatním žákům se považují za zvláště závažné zaviněné porušení povinností stanovených školským zákonem. Dopustí-li se žák jednání podle věty první tohoto odstavce, oznámí ředitel školy tuto skutečnost orgánu sociálně-právní ochrany dětí, jde-li o nezletilého, a státnímu zastupitelství do následujícího pracovního dne poté, co se o tom dozvěděl.

Hodnocení – pochvaly:

- pochvala do žákovské knížky - práce pro třídu, vzorné chování, aktivita v hodinách
- pochvalné listy – práce pro školu, sběr papíru, pomoc spolužákům
- pochvala na vysvědčení – reprezentace školy, příkladná práce, hrdinský čin

F/ Klasifikační řád

Klasifikace chování

1 - velmi dobré

Žák uvědoměle dodržuje pravidla slušného chování a ustanovení školního řádu, méně závažných přestupků se dopouští ojediněle, žák je vždy přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

2 - uspokojivé

Chování žáka je v rozporu s pravidly slušného chování a s ustanoveními školního řádu, tj. dopouští se vůči nim závažných přestupků, nebo se opakovaně méně závažných přestupků, ohrožuje bezpečnost a zdraví své či jiných osob, záměrně ničí školní majetek a majetek druhých.

3- neuspokojivé

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování, dopouští se takových závažných přestupků, že je jimi vážně ohroženy výuka, bezpečnost nebo zdraví jiných osob, záměrně hrubým způsobem narušuje výchovně-vzdělávací činnost školy, hrubě fyzicky napadne učitele.

G/ Celkové hodnocení žáka

Celkový prospěch žáka zahrnuje výsledky klasifikace z povinných předmětů, povinně volitelných předmětů a chování, nezahrnuje klasifikaci nepovinných předmětů a zájmových útvarů. Stupeň celkového prospěchu se uvádí na vysvědčení, a to:

prospěl/a s vyznamenáním- není-li v žádném povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm horším než chvalitebným, průměr z povinných předmětů nemá horší než 1,50 a jeho chování je velmi dobré

prospěl/a - není-li v žádném povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm nedostatečný

neprospěl/a - je-li v některém povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm nedostatečný nebo není-li z něho hodnocen na konci II. Pololetí

uvolněn/a – jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo uvolněn.

nehodnocen/a – není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů na konci I. pololetí.

Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ve všech povinných předmětech s výjimkou předmětů výchovného zaměření a předmětů, z nichž byl uvolněn.

Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.

Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín a to tak, aby klasifikace mohla být provedena nejpozději do dvou měsíců po ukončení pololetí. Není-li možná klasifikace ani v jednom náhradním termínu, žák se za první pololetí neklasifikuje.

Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín a to tak, aby klasifikace mohla být provedena nejpozději do konce září příslušného roku. Do té doby žák navštěvuje podmíněně vyšší ročník, popřípadě znovu opakuje 9. ročník. Žák, který nemohl být klasifikován v náhradním termínu, nebo byl klasifikován nedostatečně, opakuje ročník.

Má-li zákonný zástupce pochybnosti o správnosti klasifikace v jednotlivých předmětech na konci prvního nebo druhého pololetí, může do tří pracovních dnů od dne, kdy byl s touto skutečností seznámen, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení.

Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni již jednou ročník opakoval. Tomuto žákovi může ředitel školy na žádost zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.

Ředitel školy může povolit žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.

H/ Komisionální zkoušky

I. opravné zkoušky

Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.

Žák může v jednom dni konat opravnou zkoušku pouze z jednoho předmětu.

Žák koná opravné zkoušky nejpozději do konce příslušného školního roku. Termín stanoví ředitel školy. Nemůže-li se žák dostavit ze závažných důvodů, umožní ředitel školy vykonání opravných zkoušek v náhradním termínu nejpozději do 15. září příslušného roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého.

Komisi pro opravnou zkoušku žáka jmenuje ředitel školy. Komise je tříčlenná, tvoří ji předseda, zkoušející učitel, jímž je zpravidla vyučují daného předmětu a přisedící. Klasifikační stupeň určí komise většinou hlasů. O komisionální zkoušce se pořizuje protokol. Výsledek přezkoušení oznámí ředitel školy prokazatelným způsobem zákonnému zástupci žáka.

Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se nedostaví k opravné zkoušce ve stanoveném termínu, neprospěl.

II. komisionální přezkoušení

Komise žáka přezkouší nejpozději do 14 dnů.

I/ plnění povinné školní docházky ve škole mimo území ČR nebo v zahraniční škole na území ČR

Citace z vyhlášky o základním vzdělávání – změna 256/2012 - § 18

§ 18

(1) Žák, který plní povinnou školní docházku ve škole mimo území České republiky, může na základě žádosti zákonného zástupce žáka konat za období nejméně jednoho pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků, zkoušku v kmenové škole nebo ve škole zřízené při diplomatické misi České republiky (dále jen „zkoušející škola“). Zkouška se koná:

- a) ve všech ročnících ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura, stanoveného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání,
- b) v posledních dvou ročnících prvního stupně ze vzdělávacího obsahu vlastivědné povahy vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Člověk a jeho svět, stanoveného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání,

c) na druhém stupni ze vzdělávacího obsahu vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Dějepis a ze vzdělávacího obsahu vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Zeměpis, stanovených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

(2) Před konáním zkoušky předloží zákonný zástupce žáka řediteli zkoušející školy vysvědčení žáka ze školy mimo území České republiky, včetně jeho překladu do českého jazyka, a to za období, za které se zkouška koná. V případě pochybností o správnosti překladu je ředitel zkoušející školy oprávněn požadovat předložení úředně ověřeného překladu. Po vykonání zkoušky vydá ředitel zkoušející školy žákovi vysvědčení.

(3) Pokud žák zkoušku podle odstavce 1 nekoná, doloží zákonný zástupce žáka řediteli kmenové školy plnění povinné školní docházky žáka předložením vysvědčení žáka ze školy mimo území České republiky za období nejvýše dvou školních roků, včetně jeho překladu do českého jazyka, v termínech stanovených ředitelem kmenové školy. V případě pochybností o správnosti překladu je ředitel kmenové školy oprávněn požadovat předložení úředně ověřeného překladu. Kmenová škola žákovi vysvědčení nevydává.

(4) Pokračuje-li žák, který konal zkoušky podle odstavce 1, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku podle výsledků zkoušek.

(5) Pokračuje-li žák, který nekonal zkoušky podle odstavce 1, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku po zjištění úrovně jeho dosavadního vzdělání a znalosti vyučovacího jazyka.

§ 18a

(1) Žák, který plní povinnou školní docházku formou individuální výuky v zahraničí, může na základě žádosti zákonného zástupce žáka konat za období nejméně jednoho pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků, zkoušku ve zkoušející škole. Zkouška se koná z každého povinného předmětu vyučovaného v příslušných ročnících školního vzdělávacího programu zkoušející školy, s výjimkou předmětů volitelných. Po vykonání zkoušky vydá ředitel zkoušející školy žákovi vysvědčení.

(2) Pokud žák zkoušku podle odstavce 1 nekoná, doloží zákonný zástupce žáka řediteli kmenové školy plnění povinné školní docházky žáka předložením čestného prohlášení zákonného zástupce o vzdělávání žáka v době pobytu v zahraničí, a to za období nejvýše dvou školních roků, v termínech stanovených ředitelem kmenové školy. Kmenová škola žákovi vysvědčení nevydává.

(3) Pokračuje-li žák, který konal zkoušky podle odstavce 1, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku podle výsledků zkoušek.

(4) Pokračuje-li žák, který nekonal zkoušky podle odstavce 1, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku po zjištění úrovně jeho dosavadního vzdělání a znalosti vyučovacího jazyka.

§ 18b

(1) Žák, který plní povinnou školní docházku v zahraniční škole na území České republiky podle § 38 odst. 1 písm. c) školského zákona, s výjimkou škol podle § 18c, koná za období nejméně jednoho pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků, zkoušku v kmenové škole. Zkouška se koná ze vzdělávacího obsahu podle § 18 odst. 1.

(2) Před konáním zkoušky předloží zákonný zástupce žáka řediteli kmenové školy vysvědčení žáka ze zahraniční školy na území České republiky, včetně jeho překladu do českého jazyka, a to za období, za které se zkouška koná. V případě pochybností o správnosti překladu je ředitel kmenové školy oprávněn požadovat předložení úředně ověřeného překladu. Po vykonání zkoušky vydá ředitel kmenové školy žákovi vysvědčení.

(3) Pokračuje-li žák v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku podle výsledků zkoušek.

§ 18c

(1) Žákovi, který plní povinnou školní docházku ve škole mimo území České republiky podle § 38 odst. 1 písm. a) školského zákona a nekonal zkoušky, vydá ředitel kmenové školy vysvědčení, jestliže

a) ve vzdělávacím programu školy mimo území České republiky je na základě mezinárodní smlouvy nebo v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy zařazen vzdělávací obsah podle § 18 odst. 1 a žák byl z tohoto obsahu hodnocen, nebo

b) žák je zároveň žákem poskytovatele vzdělávání v zahraničí, který v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy poskytuje občanům České republiky vzdělávání ve vzdělávacím obsahu podle § 18 odst. 1 a který žáka z tohoto vzdělávacího obsahu hodnotil.

(2) Žákovi, který plní povinnou školní docházku v zahraniční škole na území České republiky podle § 38 odst. 1 písm. c) školského zákona, v jejímž vzdělávacím programu je na základě mezinárodní smlouvy zařazen vzdělávací obsah podle § 18 odst. 1, byl z tohoto vzdělávacího obsahu hodnocen zahraniční školou na vysvědčení a v souladu s mezinárodní smlouvou nekonal zkoušky, ředitel kmenové školy vydá vysvědčení.

(3) Ředitel kmenové školy vydá vysvědčení podle odstavce 1 nebo 2 za období nejméně jednoho pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků. Hodnocení ze vzdělávacího obsahu podle § 18 odst. 1 se na tomto vysvědčení uvede v případech podle odstavce 1 písm. a) a odstavce 2 v souladu s vysvědčením vydaným školou mimo území České republiky nebo zahraniční školou na území České republiky a v případě podle odstavce 1 písm. b) v souladu s osvědčením vydaným zahraničním poskytovatelem vzdělávacího obsahu podle § 18 odst. 1.

(4) Pokračuje-li žák, kterému ředitel kmenové školy podle odstavce 1 nebo 2 vydal vysvědčení, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí jej ředitel kmenové školy do příslušného ročníku na základě tohoto vysvědčení.

§ 18d

(1) Žáka, který plnil povinnou školní docházku ve škole zřízené při diplomatické misi České republiky nebo konzulárním úřadu České republiky a pokračuje v plnění povinné

školní docházky v kmenové škole, zařadí ředitel kmenové školy do příslušného ročníku podle dosavadních výsledků vzdělávání doložených vysvědčením.

(2) Žáka, na kterého se vztahuje povinná školní docházka a který nekonal zkoušky podle § 18 až 18b z jiných než touto vyhláškou stanovených důvodů, zařazuje ředitel kmenové školy do příslušného ročníku po zjištění úrovně jeho dosavadního vzdělání a znalosti vyučovacího jazyka.

Zkouška je komisionální

Termín zkoušky určí ředitel školy po dohodě se zákonným zástupcem nejpozději do dvou měsíců po skončení období, za které se zkouška koná. Není-li možno žáka přezkoušet ze závažných důvodů, stanoví ředitel školy náhradní termín, nejpozději do čtyř měsíců po skončení období, za které se zkouška koná.

Po vykonání zkoušky vydá škola žákovi vysvědčení. Na vysvědčení žák není hodnocen z chování. Na vysvědčení se uvede text: „Žák/yně plní povinnou školní docházku podle § 38 školského zákona „.

J/ Klasifikace žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

U žáků se speciálními vzdělávacími potřebami volí učitel především takové formy a druhy ověřování dosažených vědomostí a dovedností, které odpovídají schopnostem žáka s přiznanými podpůrnými opatřeními.

Pokud jde o specifické poruchy učení, nebude žák vystavován úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům. U žáků klade učitel důraz na ten druh projevu žáka (ústní nebo písemný), ve kterém má předpoklady podat lepší výkon. Při klasifikaci nevychází učitel z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.

Při distanční výuce bude pedagogická intervence a předmět pedagogické péče poskytován on-line formou speciálním pedagogem a asistentem. Lze využít služeb školního poradenského pracoviště.

Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami vychází učitel z doporučení pedagogicko-psychologické poradny a z individuálního vzdělávacího plánu žáka.

U žáků se speciálními vzdělávacími potřebami může ředitelka školy – po projednání se zákonnými zástupci žáka – rozhodnout o slovním hodnocení žáka. Slovní hodnocení bude aplikováno v předmětech, které se nejvýrazněji vztahují ke zjištěnému znevýhodnění.

Při hodnocení je vždy upřednostňováno srovnání s osobním pokrokem žáka, ve vztahu k jeho předpokladům, před srovnáním se spolužáky.

K/ Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků.

Sebehodnocením se posiluje sebeúcta a sebevědomí žáků.

Chybu je potřeba chápat jako přirozenou věc v procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se o chybě se žáky baví, žáci mohou některé práce sami opravovat. Chyba je důležitý prostředek učení.

V sebehodnocení se žák zaměří zejména na zvládnutí vědomostí a dovedností, porozumění učivu, příčiny úspěchu či neúspěchu, jaký význam pro něj má, co se naučil, jaké jsou jeho vzdělávací potřeby a jaké jsou jeho cíle pro další období.

Při školní práci vedeme žáka, aby komentoval svoje výkony a výsledky a naučil se sebehodnotit.

Sebehodnocení probíhá formou hodnotících kruhů, především na I. Stupni. Na II. stupni je součástí jak práce třídního učitele, tak jednotlivých učitelů, v průběhu vyučovacích hodin. Písemné sebehodnocení vypracovává žák podle uvážení třídního učitele a s přihlédnutím k věkovým možnostem žáků.